

fedlen betegnes som ufortoldede; men, dersom en Kjøbmand i Eckernförde forskriver et Parti Tran herfra og sender det til Rendsborg, kan jeg ikke antage, at han deraf vil komme til at betale Told. Jeg tror ikke, at dette er Hensigten, og det forekommer mig dog, at Toldforholdene derved forandres. Nu vil man maasse indvende mig; ja, det vedgaaer kun Toldindtægterne i Holsteen, det kan altsaa ikke vedkomme den danske Rigsdag. Ja, saa behøver man jo blot at forandre Forsendingen og tænke sig, at den skeer fra Holsteen igjennem Slesvig til Danmark, og da har man det samme Forhold. Om det er Tran, Die eller Ost, har jo ingen Betydning, da det kun er nævnt exempelviis. Det forekommer mig derfor, at Slesvig er traadt i en Toldforbindelse med Holsteen; og, skjøndt nu den meget ærede Finantsminister har yttret, at der er ingen Fare ved, at der sluttes en Toldforening med Holsteen, forsaavidt som Holsteen skulde kunne indtræde i et tydsk Toldforbund, fordi det ikke vilde kunne skee, med mindre den danske Rigsdag gav sit Samtykke dertil, saa skal jeg dertil bemærke, at naar Slesvig kan træde i Toldforbindelse med Holsteen, da seer jeg ikke Umuligheden af, at Holsteen ogsaa kunde gjøre det med Hensyn til Tydskland, uden at den danske Rigsdag gav sit Samtykke dertil. Det er muligt, der i saa Henseende er en Forskjel; men jeg har ikke kunnet see det anderledes. Jeg veed ikke, paa hvilken Maade den meget ærede Finantsminister opfatter dette Forhold; jeg veed ikke, om Holsteen kan optage Hertugdømmet Mecklenburg i Toldforening, eller om Hertugdømmet Mecklenburg kan komme indenfor Toldgrændsen, uden at den danske Rigsdag giver sit Samtykke dertil.

Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre med Hensyn til Toldgrændsens Flytning. Det er nemlig blevet sagt, at strengt eller juridisk taget behøves Rigsdagens Samtykke ikke til Toldgrændsens Flytning fra Eideren til Elben. Man har, saavidt jeg veed, i den Anledning paaberaabt sig Loven af 22 Decbr. 1850, og at deri ikke skulde indeholdes Noget, som forbyder det. Det forekommer mig, at det er Noget, som ligger i Sagens Natur, og at det derfor ikke er nødvendigt, at det skulde have

været optaget i Loven af 22de Decbr. 1850. Hvis nemlig den Mening, som jeg har fremfat, er rigtig, at en Stat, som har indgaaet en Toldforening med en anden, ikke kan uden den sidste Samtykke slutte en Toldforening med en tredie Stat, saa tror jeg, at det derved tillige maa være givet, at det ikke behøvede at staae i Loven af 22de Decbr. 1850. Skjøndt nu den meget ærede Finantsminister, saavidt jeg veed, er af den Mening, at Toldgrændsen kunde flyttes til Elben uden at det var fornødent dertil at indhente den danske Rigsdags Samtykke, har den meget ærede Minister dog tidligere været af den Mening, at det ikke vilde være aabent eller smukt handlet af Regjeringen, om den vilde flytte Grændsen uden den danske Rigsdags Samtykke. Det forekommer mig nu, at ved Forordningen for Holsteen er det factisk, — naturligtviis ikke saaledes, at selve Toldgrændsen er forlagt, men derved, at Sæiserne ere blevne lige — at Toldgrændsen er flyttet. Jeg veed nu vel ikke, om den meget ærede Finantsminister endnu har den samme Anskuelse, eller om der, uagtet han har den samme Anskuelse, er foregaaet Noget, som har gjort det nødvendigt at udgive denne Forordning for Holsteen; thi her kan der jo naturligtviis ikke være Tale om Hensigtsmæssigheden af at udgive denne Forordning. — Det er med disse Betragtninger for Die, at jeg ikke kan stemme for nærværende Lovudkast.

Finantsministeren: Jeg har ganske de samme Anskuelser om Betydningen af Toldgrændsens Forlæggelse fra Eideren til Elben, som jeg under de foregaaende Forhandlinger har yttret. Jeg har sagt, at det, som Regjeringen kunde gjøre uden Rigsdagens Medvirking, kom det mig ikke an paa; det Skridt, der allerede er gjort, er naturligtviis af en væsentlig Betydning for den indre Forbindelse mellem Slesvig og Holsteen, men det er et Skridt, hvorpaa jeg isvrigt ikke lægger nogen Vægt; thi det, hvorpaa det kommer mig an, det, hvorpaa det kommer Hans Majestæts Regjering an, er, ikke at bringe Holsteen i Toldforbindelse med Slesvig eller at lette Samfærdslen mellem disse Landsdele paa samme Maade, som Forholdet er mellem Danmark